

Journal of Social Research in Uzbekistan SJIF 2023: 6.831**JOURNAL OF SOCIAL RESEARCH IN UZBEKISTAN**

journal homepage:
<https://topjournals.uz/index.php/jsru>

ANCIENT GREEK SOCIOCULTURAL THOUGHT AS THE SOURCE OF AL-FARABI'S SPIRITUAL AND ETHICAL TEACHINGS***Jaloliddin Yusubov***

*PhD in Philosophy, Associate professor
 National University of Uzbekistan
 Tashkent, Uzbekistan
 E-mail: yusubovjaloliddin@gmail.com*

ABOUT ARTICLE

Key words: Thinker, culture, science, 'Second Teacher', philosophy, religion, culture

Received: 18.06.23

Accepted: 20.06.23

Published: 22.06.23

Abstract: This paper examines the ideas put forward in the legacy of Greek philosophers and their aspects related to the ideas of Abu Nasr Farabi.

QADIMGI YUNON IJTIMOIY-MADANIY TAFAKKURI AL-FOROBİY MA'NAVIY-AXLOQIY TA'LIMOTI MANBA SİFATIDA***Jaloliddin Yusubov***

*PhD, dozent
 O'zbekiston Milliy universiteti
 Toshkent, O'zbekiston
 E-mail: yusubovjaloliddin@gmail.com*

МАҚОЛА НАҚИДА

Kalit so'zlar: Mutafakkir, madaniyat, ilm-fan, "Ikkinci muallim", falsafa, din, faylasuflarining merosida ilgari surilgan fikrlar madaniyat

Annotatsiya: Mazkur maqolada yunon Annotatsiya: Mazkur maqolada yunon ilm-fan, "Ikkinci muallim", falsafa, din, faylasuflarining merosida ilgari surilgan fikrlar va ularning Abu Nasr Forobiy fikrlari bilan bog'liq jihatlari o'rganib chiqilgan.

ДРЕВНЕГРЕЧЕСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-КУЛЬТУРНАЯ МЫСЛЬ ДУХОВНО-НРАВСТВЕННОЕ УЧЕНИЕ АЛЬ-ФАРАБИ КАК ИСТОЧНИК***Жалолиддин Юсубов***

*PhD, доцент
 Национальный университет Узбекистана
 Ташкент, Узбекистан
 E-mail: yusubovjaloliddin@gmail.com*

О СТАТЬЕ

Ключевые слова: Мыслитель, культура, наука, «Второй учитель», философия, религия, культура

Аннотация: В данной статье рассматриваются идеи, выдвинутые в наследии греческих философов, и их аспекты, связанные с идеями Абу Насра Фараби.

KIRISH

Abu Nosir Forobi Yaqin va O‘rta Sharq mamlakatlarida bo‘lganidan so‘ng arab va qadimgi yunon tillarini ishtiyoq bilan o‘rgangan. U, ayniqsa, qadimgi yunon olimlari Pifagor, Aristotel, Evklid, Arximed, Platon asarlariga qiziqsan. Qadimgi yunon olimlari asarlarining asl ma’nosini tushunishga muvaffaq bo‘lgan. Shuning uchun ham o‘z davri uchun dolzarb hisoblangan axloq, siyosat, psixologiya, falsafa, matematika, musiqa, fizika va hokazolarni o‘rgangan. U ilm-fan sohalarini puxta egallashga harakat qilar, ayniqsa, falsafa va mantiqqa juda qiziqar edi. Uning ushbu fan sohalari bo‘yicha yozgan asarlari Arastu falsafasini o‘rganish va uni boshqalarga tushunarli qilishga qaratilgan. U shu maqsadida Aristotel risolalariga izohli sharhlar yozgan.

Shuni aytish kerakki, yangi nasroniylik eramizning I asrida tarix sahnasiga chiqqanidan so‘ng qadimgi ellistik madaniyatni yo‘q qilishga harakat qilgan. Uning harakatlari behuda emas edi. Qadimgi yunon kitoblari yoqib yuborilgan, yo‘q qilingan. Chunki qadimgi yunonlar ko‘p xudolarga sig‘inishgan. Lekin Iso payg‘ambarning yangi dini bitta xudoga sig‘inardi. Islom ham xuddi shunday monoteistik din edi. Lekin islom qadimgi yunon ilm-fani bilan kurashmagan, ma’naviy bitiklarni, osori-atiqalarni yo‘q qilmagan. Aksincha, o‘zi yaratgan ilm-fanni mamlakat va islom manfaati uchun avaylab ishlatishga harakat qildi. Shuning uchun Abu Nosir Forobi qadimgi yunon olimlari asarlarini tarjima qilgan va o‘rgangan. U qadimgi yunon madaniyati va ilm-fanini targ‘ib qilgan.

ASOSIY QISM

Qadimgi yunon olimlarining asarlari uning olim sifatida shakllanishiga ta’sir ko‘rsatdi. Abu Nosirning “Saxovatli shahar aholisining munosabati” asari yozilishida, ayniqsa, Aflatunning davlat haqidagi asarlari katta ta’sir ko‘rsatgan. Suriya, Misr va Livandagi “Saxovatli fuqarolar qarashlari” nashrlarini, Turkiyaning Sulaymoniya shahri va shu mamlakatning boshqa kutubxonalarda qo‘lyozmalari bor. Turk arxivlarida risolaning ayrim variantlari turli nomlar ostida berilgan. Hajmi ham har xil. Zero, asarning to‘liq, o‘rta va qisqartirilgan variantlari mavjud.

“Forobiyning siyosiy falsafasi nafaqat siyosiy muammolarni tushunishning nazariy asosi, balki siyosiy jarayonlarning tabiatini, munosabatlari, ularning rivojlanish tendentsiyasini tahlil qilishga qaratilgan siyosiy tushuncha sifatida ham qiziqish uyg‘otadi. Al-Forobiyning chuqur gumanistik va ratsionalistik xususiyatga ega siyosiy kontseptsiyasi mutafakkirning Sharq va qadimgi yunon madaniyatining falsafiy va axloqiy-siyosiy yutuqlarini ijodiy o‘zlashtirishi asosida shakllangan. Al-Forobiyning buyuk xizmati shundaki, u nafaqat o‘zidan oldingilarning qimmatli g‘oyalarini qabul

qilib, saqlab qoldi, balki falsafaning mantiqiy-nazariy apparatini sezilarli darajada boyitdi va keyingi avlodlarga falsafaning siyosiy tizimini yetkazdi”.

Forobiy falsafa sohasida yunon mutafakkiri Aristotelning “Kategoriyalar”, “Metafizika”, “Germenevtika”, “Ritorika”, “Poetika”, birinchi va ikkinchi “Analitika”, “Mavzular” va 4 ta so‘fiy asarlariga sharhlar yozgan. Uning asarlari bugungi kungacha ham o‘z ahamiyatini yo‘qotmagan. Shunday qilib, Forobiy Sharq va G‘arb ilm-fani, qadimiylar madaniyatini tanitishda muhim rol o‘ynadi. Shuning uchun ham XI asrda yashagan Forobiy izdoshi Ibn Sino Arastu asarlarining ma’nosini faqat Abu Nosirning tushuntirishlari orqali anglaganligini yozgan.

Aniqroq aytadigan bo‘lsak, Aristotelning asarlari allaqachon arab tiliga tarjima qilingan. Arab Sharqida Arastuning ba’zi qimmatli g‘oyalari buzib ko‘rsatilgan. Ammo buyuk yunon faylasufining ko‘pgina asarlari tarjima qilinmagani uchun uning fikrini tushunish qiyin edi. Shuning uchun ham ko‘p tillarni bilgan buyuk olim Arastu asarlariga arab tilida sharh yozgan. Shunday qilib, u buyuk faylasuf merosini noto‘g‘ri tushunchalardan tozalab, uni o‘ziga xos tarzda to‘g‘ri tushuntirib, ilm-fan sohasida birinchi ustoziga nisbatan o‘zining buyuk axloqiy va fuqarolik munosabatlarini ko‘rsata oldi. Shuning uchun Sharq faylasuflari uni “Al muallim al-san” – “Ikkinchi muallim” deb atashgan.

Ulug‘ Arastu falsafani rivojlantirar ekan, “Olimlarning kelib chiqishi”, “Entsiklopediya yoki olimlar zanjiri”, “Ajoyib Meruet”, “Yaxshi shahar fuqarolarining ko‘rinishi”, “Katta kitob”, “Musiqqa haqida”, “Falsafani o‘rganish uchun nimani bilish kerak”, “Aql mohiyati haqida”, “Ijtimoiy-etnik risolalar”, “Falsafiy risolalar” va boshqa ko‘plab falsafiy asarlar yozgan. Forobiy ilm-fanning falsafiy va mantiqiy poydevorini to‘g‘ri qayta qurdi. U musiqa bo‘yicha keng ko‘lamli tadqiqotlar olib bordi.

Tarixga chuqr nazar tashlasak, alohida avlodlar, qabila va elatlar madaniyati alohida-alohida rivojlanadi, degan “nazariya”ning asossizligini yaqqol ko‘ramiz. Jahan madaniyati taraqqiyotida iz qoldirgan buyuk arboblar, aslida, insoniyat madaniyatining birligini ko‘rsatib kelmoqda. Shunday jahon tarixiy shaxslari qatoriga Abu Nasr Forobiy ham qo‘shiladi. U o‘z ona yurtining madaniy boyliklari, Eron va Hindistonning qadimgi jahon madaniyati mevalarini yetishtirdi. Aynan shu tufayli u sayoz tushuncha va ko‘r-ko‘rona e’tiqodlardan yuqoriga ko‘tarila oldi, fikrlash tizimini konstruktiv va moslashuvchan qila oldi. Abu Nasr Forobiy o‘z davrining haqiqiy qomusini yaratdi. Aytish mumkinki, u chuqr fikr bildirmagan, yetarlicha e’tibor bermagan, daho bashorat qilmagan birorta bilim sohasi yo‘q.

Alloma Arastu asarlarini arablarga tanitgan tarjimonlardan biridir. U ilmiy muhitga kirishi bilan, avvalo, til va fanlarni o‘rganishga harakat qildi. Bunga urinish, ehtimol, o‘rta asrlardagi “savodxonlar”ning o‘ziga xos xususiyatidan kelib chiqqan. Arab-musulmon madaniyatida “adib” tushunchasi ilmli, har qanday masala bo‘yicha ko‘p ma’lumotga ega bo‘lgan shaxsni bildiradi. Sharqda “adib” “humanitas” kabi odobli, ijtimoiy va intellektual vazifani bajargan. “Adib”ga shahar hayotining nozik jihatlarini mohirona egallashi, yuksak bilimga ega bo‘lib, ustozlik qilishi zarur edi.

Dastlab “adib” faqat ijtimoiy fanlar sohasiga ixtisoslashgan bo‘lsa, keyinchalik boshqa sivilizatsiya vakillari bilan o‘zaro munosabat uning zimmasiga tabiiy fanlar asoslarini bilish vazifasini yukladi. Abu Nasr Forobiy qisqa fursatda katta muvaffaqiyatlarga erishdi, arab-musulmon faylasuflari safiga qo‘sildi.

Abu Nasr Forobiy Sharqda “Ikkinci muallim”ga aylandi. Bu taxallusning berilishi o‘ziga xos ma’noga ega. Uni Arastudan keyin “Birinchi ustoz” deb atash, birinchidan, arablarning yunon mutafakkiri merosi bilan to‘liq tanishligi va uni yuksak qadrlashini (bu esa arablarning yunon falsafasiga qoyil qolishidan dalolat beradi), ikkinchidan, an’anaviy musiqa nazariyasini shakllantirish bilan bog‘liq holda butun Sharq musiqasining “Ikkinci ustozi” deb ataladi. U o‘rta asrlarda ma’lum bo‘lgan fanlarni “Fanlar ro‘yxati”ga birlashtirgan, u musiqa nazariyasining shakllanishida Sharqning boy ohanglarini bir xil darajada jamladi.

Alloma ijodiga nazar tashlasak, uning ta’limotida aqliy bilishga intilish, o‘tmish merosidan maqsad, ya’ni hind va yunon falsafiy olamini keng tushunishni ko‘rishimiz mumkin. Shu munosabat bilan antik sivilizatsiya falsafasini o‘rganish ortga qaytish yo‘li bilan emas, balki o‘tmishni qayta tiklash va yangilash orqali amalga oshiriladi.

Islom dini rivojlanishi va tabiiy fanlar yuksalishi munosabati bilan tabiat hodisalarini o‘rganish keng yoritiladi. Haqiqiy haqiqatning yagona o‘lchovi sifatida aql shakllanadi va inson bilimi birinchi o‘ringa qo‘yiladi. Solih Mahdi Ammash “arab-musulmon sivilizatsiyasi mahsuli” deb atagan Forobiy falsafasi Platon va Arastu ta’limotiga asoslanadi. Antik davr merosini sharhlash olimning ilmiy fikrlarini inkor etmaydi.

Parafraza usulida yaratilgan sharhlar Abu Nasr Forobiy qarashlarini antik falsafa bilan qisman uyg‘unlashtiradi. Biroq uning falsafasi qadimgi dunyoqarashdan farq qiladi.

Qadimgi Yunoniston ilm-fani ilg‘or g‘oyalari ustiga o‘rta asr musulmon falsafasi qo‘shilgan. Forobiy moddiy narsalar olamini o‘rganishda Arastuga murojaat qilsa, ijtimoiy-axloqiy tadqiqotlarida Aflatun ta’limotiga tayanadi. Aflatun fikr va g‘oyalarni haqiqiy haqiqat sifatida shakllantirgan va ularga asoslangan bilimlar ustun rolb o‘ynaydi. Ammo bu bilimning shaxsga hech qanday aloqasi yo‘q. Aflatun ob’ektiv voqelik haqidagi bilimni bilim deb biladi. U hislar tomonidan idrok qilinadigan dunyoni g‘oyalarning aksi sifatida talqin etadi. Uning ta’limotiga ko‘ra, bilim aqlning "faoliyati" orqali emas, balki "eslab qolish" tamoyili bilan amalga oshiriladi.

Aflatunning g‘oyalari dialektikasi bo‘rttirilgan. Bilish jarayoni noreal tarzda yo‘naltiriladi. «Eslash” tushunchasining zaifligi Aristotel’s falsafasi negizida ko‘rinadi. Uning ta’limotiga ko‘ra, bilim atrof-muhitni o‘zlashtirish jarayonida amalga oshiriladi. Aql insondan tashqarida mavjud emas. Haqiqiy haqiqat individual narsalarning mavjudligidadir.

Insonning bilish jarayoni moddiy narsalar olamini hislar bilan idrok etishdan boshlanadi. Har bir narsa shakl va materiyadan iborat. Bilish jarayonida shaxs materiyani emas, balki predmetning

shaklini idrok etadi, chunki shaxs ob'ektning o'zi emas, balki uning shakli bilan birga qoladi. Aristotelъ shu tariqa Platonning hislar orqali ma'lum bo'lgan narsalarning g'oyalarga munosabati muammosini shakl va materianing buzilishi bilan ko'rib chiqadi. Agar materiya materianing mumkin bo'lgan holatini tasvirlasa, shakl materianing haqiqatga aylanishidir. "Ikkinchи muallim"ning Platon va Aristotelga munosabati murakkab.

A.H.Qosimjonov ta'kidlaganidek, "Al-Forobiyning chinakam falsafasi hali ham qayta qurishga muhtoj".

XULOSA

Forobiy ikki faylasuf ta'limotining o'ziga xosligiga amal qilgan. "Ikki faylasuf – muqaddas Aflatun va Aristotelъ qarashlarining mushtarakligi haqida" risolasi ana shu maqsadga qaratilgan. Aflatun va Arastuning borliq ma'nosi borasida kelishmovchiliklari haqidagi shubhalarni yo'q qilish uchun Forobiy ikki buyuk faylasufning qarashlari mushtarakligini isbotlaydi.

Alloma Aflatun va Arastu dunyoqarashlari o'rtasidagi mushtaraklikni savollar asosida tadqiq qiladi. Biroq bu ikki faylasuf o'rtasidagi ziddiyatlarni butunlay inkor etib bo'lmaydi. Agar Aflatun va Arastu bir-biridan farq qiladigan hayot obrazi, tadqiqot usullari, bilish nazariyasi atrofida vujudga kelgan bo'lsa, dunyoning paydo bo'lishi ruh va aql-idrok masalalarida yagona yo'nalishni ko'rsatadi.

Al-Forobiq qarashlarining kelib chiqishini uning Aflatun va Arastu dunyoqarashlarini birlashtirishga urinishi bilan aniqlash mumkin. Ikki faylasuf ham bir xil ideallarga ega: donishmandning ustoz obrazi idealdir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI

1. Хайруллаев М.М. Фараби. Эпоха и учение. - Ташкент: Узбекистан, 1975. – 352 с.
2. Касымжанов Х. Аль-Фараби. - Алма-Ата, 1974. – 67 с.;
3. Сатыбекова С.К. Гуманизм Аль-Фараби. - АлмаАта, 1975 .- 305 с.
4. Мир ценностей Аль-Фараби и аксиология XXI века. Книга 1- 2. - Алматы, 2006. - 266 с.
5. Alikulov X.A. Abu Nasr Forobiyning ijtimoiy-ma'naviy merosi. –Toshkent: Noshir, 2012. - 110 b.
6. Yusubov, J. K., Yusubov, J. K., Khidaevich, J. B., Khadjiev, U. S., & Nematov, O. N. (2021). The Importance of Modern Technologies in the Teaching of Philosophy. Technology.
7. Юсубов, Ж. К., Мусаев, О. Р., & Жамалова, Н. У. (2020). РОЛЬ КОМПЕТЕНТНЫХ КАДРОВ ГОСУДАРСТВЕННОЙ СЛУЖБЫ В ПОВЫШЕНИИ ЭФФЕКТИВНОСТИ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ. Социосфера, (1), 176-180.
8. Юсубов, Ж. К. АБУ НАСР ФОРОБИЙ ТАРБИЯ ВА ШАХС БАРКАМОЛЛИГИ ДАВИДА. ХАБАРШЫСЫ, 119.

9. Юсубов , Ж. . (2023). Взгляды Абу Наср Фараби о государственной благотворительности. Общество и инновации, 4(2), 265–271.
10. Юсубов, Ж. (2023). JAHON ILM-FANIDA ABU NASR FOROBIY ILMIY-MADANIY MEROSINING TUTGAN O ‘RNI VA ANAMIYATI. Ижтимоий-гуманитар фанларнинг долзарб муаммолари/Актуальные проблемы социально-гуманитарных наук/Actual Problems of Humanities and Social Sciences., 3(4), 138-145.
11. Юсубов, Ж. К. (2020). АБУ НАСР ФОРОБИЙ АСАРЛАРИДА ДИНГА МУНОСАБАТ ВА УНИНГ ФАЛСАФИЙ МОХИЯТИ. Scientific and Technical Journal of Namangan Institute of Engineering and Technology, 2(8), 178-182.
12. Юсубов, Д. К. (2013). ВЗГЛЯД НА ОРГАНИЗАЦИЮ ГОСУДАРСТВЕННОЙ СЛУЖБЫ И УПРАВЛЕНИЯ В ИСТОРИИ УЗБЕКСКОЙ ГОСУДАРСТВЕННОСТИ. Социосфера, (2), 114-118.
13. Юсубов, Ж. К., & Джураева, Н. А. (2013). Философия нравственного совершенствования Абу Насра аль-Фараби. Молодой ученый, (4), 335-337.
14. Kadamovich, Y. J., Muzaffarovna, I. G., Maxmudovich, Y. B., Boxtiyorovna, S. S., & Xabibullayevich, S. S. (2020). Social justice as a condition of socio-spiritual stability in society. Journal of Critical Reviews, 7(5), 816-818.